

உ
சிவமயம்

திருமதி ஸ்ரீ நளினி குகதாசன் அவர்களின்
இறைவனடி எய்திய

நினைவு மலர்

20.09.2009

சமர்ப்பணம்

எங்கள் வாழ்வின் வழிகாட்டித் தாயாக இருந்து
எங்களை அரவணைத்து ஆளாக்கிய
எமது அருமைத்தாயின் பாதங்களுக்கு
இந்நூலினைக் காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

இங்ஙனம்

கணவர், பிள்ளைகள்,
மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்

உ

சிவமயம்

திருமதி ஸ்ரீ நளினி குகதாசன் அவர்கள்

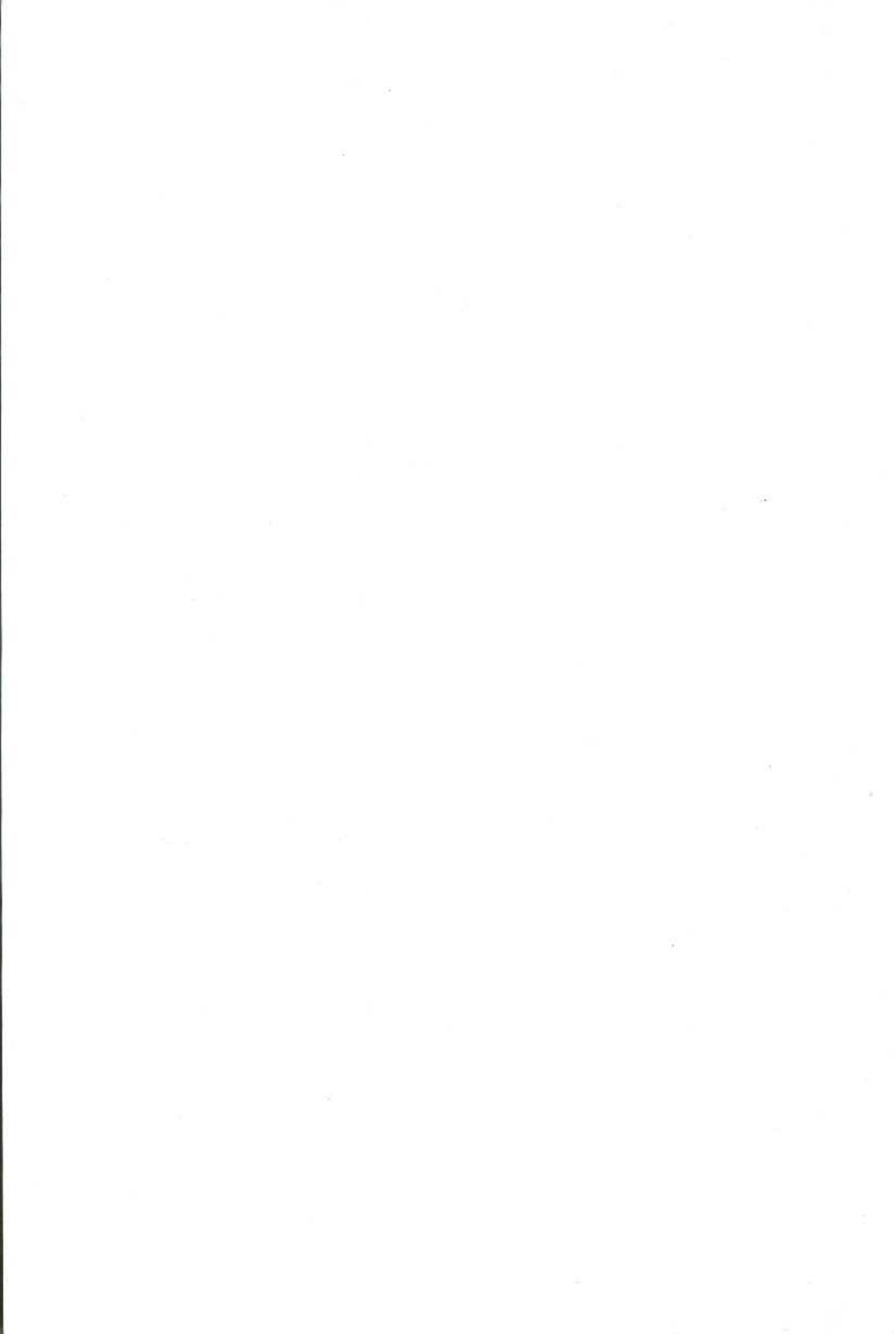
அன்னை மடியில்
21.06.1944

இறைவன் அடியில்
22.08.2009

திதி வெண்பா

ஆண்டு விரோதி அமைந்த ஆவணியின்
புண்ட பூர்வபக்க துதியைதனில் - மாண்பு
குகதாசன் பத்தினியார் ஸ்ரீ நளினி அம்மையார்
இகவாழ்வு நீத்தார் காண்.

விநாயகர் துதி

ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு

வேழமுகத்து விநாயகனைத்தொழ

வாழ்வு மிகுத்து வரும்

வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனைத் தொழ்த்

துள்ளியோடும் தொடர்ந்த வினைகளே

பாலும் தெளி தேனும் பாகும் பருப்புமிவை

நாலும் கலந்துனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்

துங்கக்கரி முகத்துத் தாமணியே நீயெனக்குச்

சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை

இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை

நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்

புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

தேவாரம்

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர்துவெண் மதிசூடிக்

காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென்னுள்ளங் கவர்கள்வன்

ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள் செய்த

பீடுடைய பிரமாபூரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

திருவாசகம்

பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்

பற்று நான் மற்றிலேன் கண்டாய்

தேடி நீ ஆண்டாய் சிவபுரத்தரசே

திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

ஊடுவதுன்னோடு வப்பதும் உன்னை

உணர்த்துவ துனக் கெனக் குறுதி

வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்

வருகவெள் றருள் புரியாயே

திருவிசைப்பா

காமனைக் காலன் தக்கன் மிக் கெச்சன்
படக்கடைக் கணித்தவன் அல்லாப்
பேய் மனம் பிறிந்த தவப்பெருந் தொண்டர்
தொண்டனேன் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சேமநற் றில்லை வட்டங்கொண் டாண்ட
செல்வச்சிற் றம்பலக் கூத்தா
பூமல ரடிக் கீழ்ப் புராண பூதங்கள்
பொறுப்பரென் புன்சொலின் பொருளே.

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அணியுடை ஆதிரை நாள்
நாராயணனொடு நான்முகன் அல்கி
இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல் புகழ் பாடியும் ஆடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

ஆதியாய் நடுவு மாகி யளவிலா வளவு மாகிச்
சோதியா யுணர்வு மாகித் தோன்றிய பொருளு மாகிப்
பேதியா வேக மாகிப் பெண்ணுமா யானு மாகிப்
போதியா நிற்குந் தில்லைப் பொது நடம்போற்றி போற்றி.

திருப்புகழ்

காரணம தாக வந்து புவிமீதே காலனனு காதிசைந்து கதிகாண
நாரணறு வேதன் முன்பு தெரியாத ஞான நடமே புரிந்து வருவாயே
ஆரமுதமான தந்தி மணவாளா ஆறுமுக மாறிரண்டு விழியோனே
சூர் கிளை மாளவென்ற கதிவேலா சோலைமலை மேவிநின்ற பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான் மறை அரங்கனோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

சரஸ்வதி சீந்தனை

புத்தகத்துள்ளுறை மாதே
பூவிலமர்ந்துறை வாழ்வே
வித்தகப் பெண்பிள்ளை நங்காய்
வேதப் பொருளுக் கிறைவி
முத்தின் குடையுடையாளே
மூவுலகுந் தொழு தேவி
செப்புக வித்தன் முலையாய்
செவ்வரி யோடிய கண்ணாய்
முத்து நிறைந்த வெண்பல்லாய்
முருக்கம்பூ மேனி நிறத்தாளே
தக்கோலந்தின்ற துவர்வாயே
சரஸ்வதி என்னும் திருவே
எக்காலு முனைத் தொழுவேன்
எழுத்தறி புத்தி பண்ணிவைப்பாய்
ஆக்கா யெம் பெருமாட்டி
அழகிய பூவணை மீதே
நோக்கா யென் மிடி தீர
நொடிக்கும் பிராமணத்தி நோக்காயே
சாலி நெல்லரிசி கொண்டு
சரஸ்வதி பூசை பண்ணி
பாலொடு பழத்தை நிரப்பி
பராவித் தொழுவோம் நங்காய்
நங்காய் நங்காய் நமோஸ்து
ஞானக்கொழுந்தே நமோஸ்து
கல்விக்கரசே நமோஸ்து
கணக்கறி தேவி நமோஸ்து
சொல்லும் பொருளே நமோஸ்து
சூட்சுமச் சொரூபி நமோஸ்து

வாழ்க்கை வரலாறு

யாழ் மண்ணில் அமரர்கள் ஐயாத்துரை, மகேஸ்வரி தம்பதியினரின் செல்வப் புதல்வியாக 21.06.1944ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். இவருக்கு ஒரு அண்ணாவும் இரு தங்கைகளும் உண்டு. ஸ்ரீ நளினி என்னும் இவர் சிலருக்கு ஸ்ரீ என்றும் பெரும்பாலானோருக்கு நளினி என்றும் சகலருக்கும் சிரித்த முகத்துடன் சீரும் சிறப்புமாக வாழ்ந்தார். தந்தையாரின் உத்தியோக இடமாற்றத்திற்கு அமைய கல்வியை முறையே பதுளையிலும், கொழும்பிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் கல்வி பயின்றார். கல்வி பயின்ற காலங்களில் துடிமை மிகுந்த மாணவியாகவும், விளையாட்டு வீராங்கனையாகவும் திகழ்ந்தார். கல்லூரிக் கல்வியை மடித்த பின் தையற்கலை பயின்று ஆர்வமிகுதியால் புலமைப்பரிசில் பெற்றார். இவற்றோடு வரைதல், வர்ணம் தீட்டுதல், குறிப்பாக சேலையில் வர்ணம் தீட்டுதல், தன்னிச்சையாக முட்டைக்கோதில் வர்ணம் தீட்டுதல் ஆகியவற்றில் கைதேர்ந்து விளங்கினார். மேலும் நவீன சமையற்கலை, பல்வகை கேக் தயாரித்தல், அலங்கரித்தல் ஆகியவற்றில் தேர்ச்சி பெற்று திறமைப்பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளார்.

அவரது 21வது வயதில் தந்தையாரின் தமக்கை மகனான குகதாசன் அவர்களைக் கரம் பிடித்தார்.

மங்கலம் என்பது மனைமாட்சி மற்றதன்

நன்கலம் என்பது நன்மக்கட்பேறு என்ற வள்ளுவன் வாய் மொழிக்கிணங்க உமா (அமரர்), யாழினி, சிவாயினி, உமாயினி, பாலராஜன் ஆகியோர் வந்துதித்தனர். வளர்பிறையெனப்பலரும் வியம்ப வளர்ந்த பிள்ளைகளுக்கு முறையான கல்விச்செல்வத்தையும் பண்பையும் வழங்கினார்.

அவர் தன் வாழ்நாளில் நோய் என்று மருந்து குடித்தது மில்லை. வைத்தியரிடம் சென்றதுமில்லை. எந்நேரமும் சுறுசுறுப்பாய் செயலாற்றுவார். எவருக்கும் தொல்லை கொடுக்காமல் வாழ வேண்டுமென்ற மனப்பாங்கு கொண்டவர். இலங்கையில் இருந்து நியூசிலாந்துக்கு 2004ம் ஆண்டு சித்திரையில் இடம்பெயர்ந்தார்.

அவுஸ்திரேலியா, இங்கிலாந்திலுள்ள மகன்மாரின் குடும்பத்தினரின் தேவைக்கேற்ப அவர்களுடனும் வாழ்ந்தார்.

சகலரையும் ஈந்திழுக்கும் பொலிந்த முகமும், புன்சிரிப்பும்,

இளமை ததும்பும் துடினமும், நடு நெற்றியில் துலங்கும்
செங்குங்குமமும் எல்லோர் மனதிலும் என்றும் நிலைத்தோங்கும்.

பிள்ளையார் தான் என்றென்றும் தமக்குத்துணை என்ற
நம்பிக்கையோடு வாழ்ந்தார். இவரின் தாய் இறைபக்திக்கு அமைய 21
இல் பிறந்தவர், 22 இல் அமரத்துவம் எய்தி, மறுநாள் 23 இல் விநாயக
சதூர்த்தி அன்று அவர் பாதம் சென்றடைந்தார். அவரது இனிய
வணக்கம் என்று ஆரம்பித்து நன்றி என்று முடிவுறும் தாய்மொழி
தமிழ்க்குரலில் எமது தொலைபேயின் ஒவ்வொரு அழைப்பிலும்
என்றும் கேட்கலாம். அவரது ஆத்மா சாந்தியடைவதாக.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

பிள்ளைகளின் புலம்பல்

தோளினிலே எமைத்துக்கி வளர்த்த தாயே

உங்கள் அன்பான முகம் எங்கே?

கண்போல எமைக்காத்த தாய் எங்கே?

கவலை கொண்டால் நீர் துடைத்த விரல்கள் எங்கே?

நல்லறிவும் நற்கல்வியும் போதித்த தாயே

உங்கள் அறிவு முகம் எங்கே?

நாளொரு பொழுதாகத் துன்பத்தில் காத்திட்ட தாயே

உங்கள் இனிய முகம் எங்கே?

அறுசுவை உணவுகளை வகைவகையாய் ஆக்கிய தாயே

உங்கள் அன்புக்கரம் எங்கே?

பண்பான தேன் கலந்த வார்த்தைகள் எங்கே?

பகவிரவாய் எமை அழைத்த

அற்புதமான சிரிப்புக்கலந்த பொன்வாய் எங்கே?

தாயாக மட்டுமன்றி சினேகிதியாய், வழிகாட்டியாய்,

கூட்டாளியாய் இருந்த நீங்கள் இப்போ எங்கே?

மருமகன்களைக் கண்ட நீங்கள் மருமகளைக் காணாமல்

மறைந்ததேனம்மா?

இங்ஙனம்

ஆறாத்துயரில் எமை ஆழ்த்தி விட்டு மீளாத்துயில் கொண்டிருக்கும்

எம் அன்புத்தாயின் ஆத்ம சாந்திக்காகப் பிரார்த்திக்கும்

அருமைச்செல்வங்கள் - யாழினி, சிவாயினி, உமாயினி, பாலராஜன்

Great Values of Mami

If I have to describe my Mami in 5 words, I would say that she is cool, very caring, friendly, efficient, and fun to be with. She is a people's person. She always preferred catching up with her relatives and friends than seeing places. She always made a lasting impression on people, even those whom she met for the first time with her friendly smile and kind words.

She instilled great values in her grand – children, children, siblings and son – in – laws. My daughters still pray to god with the prayers like, 'Vela muhathu vinayakanai thola, valvu, mihuthu varum'. I also observed and learned valuable qualities from her. She didn't demonstrate these qualities by 'talking the talk', but by 'walking the walk'.

The quality that I admire the most in my Mami is her positive attitude. She never complains. She never interferes with others' matters. But when asked for her advice and assistance, she went the extra yards to do the needful with a smiling face and genuine interest. She always speaks very highly of others. She also sympathizes with people who are in difficulties. I have heard her saying, 'Iyo pavam. En kadavul avaruku ivvalu kashtathai kodukirar'. She also prays for others' well being.

My Mami is very efficient in everything she does. Cooking delicious dishes, baking cakes, helping grand – children with the homework, etc. Whatever she does, she does with a passion. She also told me that she loves ironing. It is a great quality to love what you do. Thanks for making us realize the value of this great soft – skill. She also lived by the motto of 'cleanliness is next to godliness'.

My Mami will always be remembered for her great qualities. She will always have a special place in our hearts and minds. I am sure that Jeyakumar Anna and Muhanthan will agree with me in saying that she is simply the best mother – in – law one could ask for and I would like to thank God for that great opportunity.

by **Arulkumaran**

In Remembrance of Paati

Patti, like most people, was a complex mix of many different things; she was strict and no – nonsense, while at the same time being sympathetic to our problems and cared about us deeply. She was also deeply religious; I often saw her praying, her eyes closed, before beginning a meal. She was also well known throughout the senior citizen community as a very energetic and as someone who had both strength of mind as well as body, which was exemplified in the many trophies she won at the 1st ever annual Senior Citizen's Sports Meet.

Patti was also very hardy and tough, and not afraid to speak her mind. I remember her once telling me a story in which, while she still lived in Sri Lanka, she had been riding a bus, and while she was riding, she heard two men speaking behind her in Singhalese. Because Patti spoke Tamil and Singhalese, she was able to understand them. 'Let's take the old lady's handbag when she gets off the bus', they said. Knowing that they meant her, Patti immediately turned around and said; in Singhalese, 'So who is it that you are going to rob?' She knew that they were targeting her because they had seen the large pottu on her forehead, and had immediately decided to turn the joke on them.

Patti was very skilled in cooking and baking, she made the best tea that I had ever tasted, and the rottis she made were handmade from the start, none of that pre – packaged stuff for her. Her muffins were also famous throughout our household, and never lasted very long. The most spectacular of all were her cakes, on each of our birthdays she would ask what shape cake we wanted, and lo and behold come the day of our birthdays a spectacular cake would be waiting.

Patti also enjoyed many of the things we did; she loved to watch the T.V comedy shows on Disney channel with us whenever she had the time, particularly The Suite Life of Zack & Cody, and would always laugh the loudest and longest whenever something funny happened. But Patti's favourite cartoon would have to be SpongeBob Square Pants, and I fondly recall many a day when she would watch it with us.

Lastly, Patti also spent much of her time travelling all over the world visiting and raising the many branches of her family, which was what she was doing when she was so quickly taken from us. For someone who seemed to be in the prime of life and health, it was cruel that she is taken from us so early in our lives. I remember joking with Patti maybe two or three years ago that when she died she would have to send me a postcard from heaven, but never could I have dreamed that would have been so soon. As they say, death is hard on the one that passes away, but is even harder on those who are left behind, and that wherever Patti is now, I know that she is at peace.

By Rakavi

My Paati

Paati was always really helpful to my family, she would cook delicious and healthy foods for us, and clean until our house was as clean as it could be, she was always just generally helpful. Paati was skilled and talented cook she would make us mouth – watering cakes and muffins, and turn even the most disgusting dish, into food from Heaven, until we were begging her food. She was also an intelligent and kind member of our family, and would always save food for the birds that came to our backyard, and would always be willing to spend her own time and money on the ones she loved. But while Paati was kind it did not mean she wasn't tough. If you asked for something totally unreasonable, she would never give to you, no matter how much you whinged, whined, and pleaded. Her toughness also meant that she was very good at arguing... she would almost win every single argument someone threw at her! Paati also had a large sense of humour, and liked watching reality T.V comedy shows with us, and she was the one that laughed the loudest! As you can probably see, Paati was a very complex person. Paati always had lots of great stories, for us about life back then. Paati also was very supportive and proud of whatever achievement we made or did, and always had congratulations to give, even if you had only just passed.

And lastly Paati wasn't just my grandma she was also my great friend, she talked to me as an equal, and would always back me up. Even though Paati isn't with us now I just wanted to say that I love her a lot, more than she could ever imagine, and hope her soul will forever rest in peace.

By Poornnima

Paati

Paati and I were best friends and I loved Paati even when I was just a baby. Paati was so nice that I always gave her hugs.

Paati was really nice and she did a lot of things for me like when Mum and Dad were out. Also if I was sad Paati made me happy, like when one of my toys broke Paati would help me fix it. She cooked delicious food, and helped me with my homework and school projects.

Her favourite shows were The Suite Life of Zack & Cody and SpongeBob Square Pants and I know that even though she has passed away she will be in heaven watching her favourite TV channels and eating all of her favourite foods. Lastly, even though Paati has passed away, her spirit lives on in all of our hearts.

by **Manoj**

My beloved Paati

I was deeply shocked and saddened when I heard about the unexpected demise of my beloved Paati. Paati is a very caring person who helped me with many things such as school studies like homework, maths, spelling and more. She also taught me many of my favourite things like drawing, painting, songs and prayers. Paati cooks great foods like rice and curry and wonderful desserts and cakes

Paati always gave priority and consideration for our needs and did her best to make us happy. She was always cool, calm, collective and confident. I will never forget her ever smiling face with pottu.

Paati, I love you and miss you dearly and you will be in my heart forever. May your soul rest in peace.

by **Sharini**

SRI NALINI KUHATHASAN

(Nee Aiyathurai)

An Appreciation

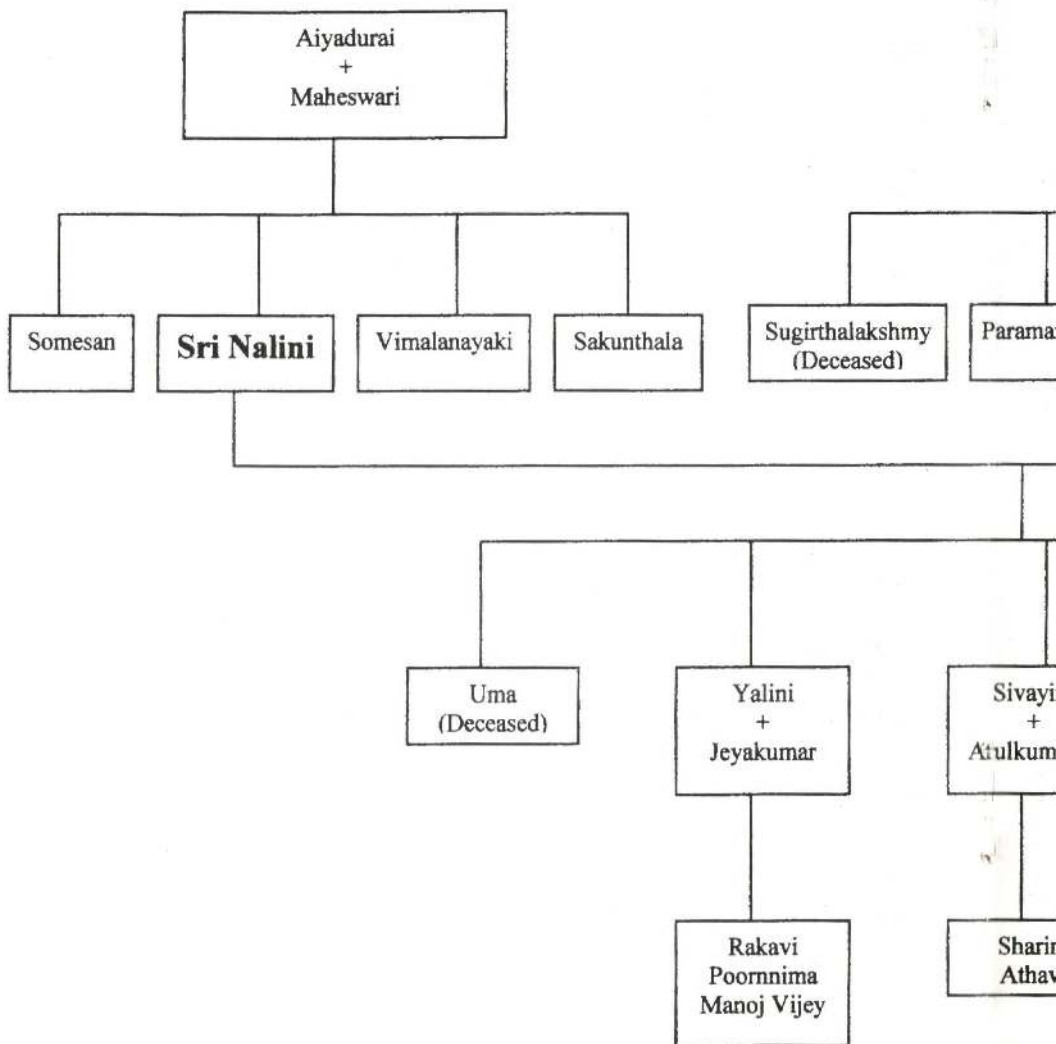
Our beloved niece Sri Nalini is no more. As in life so in death she departed from our midst within a twinkling of the eye. It can be truly said that she was here yesterday and is gone today. Leaving a host of relatives awe struck as to what happened.

Always walking upright, she was a real example of perfect health with a happy and pleasant temperament and had no malice or ill will against anybody who crossed her life. In any family gathering she was never a visitor or an onlooker but the hub of the multitude who poured out her heart and soul and a full fledged participant. When I once asked her about her bouncy temperament she simply laughed and said "Mama – when so much action is spinning around you how can you quietly sit and allow others to do their deeds when you can contribute so much to relieve others burden and become part of the action group instead of sitting idly and beautifying the place. God in his infinite mercy has blessed me with unbounded energy and to feel for another's pain as it is my own. Whenever you attend a function, why not lift your little hand and take another's burden instead of being an onlooker and watch the world bypass you."

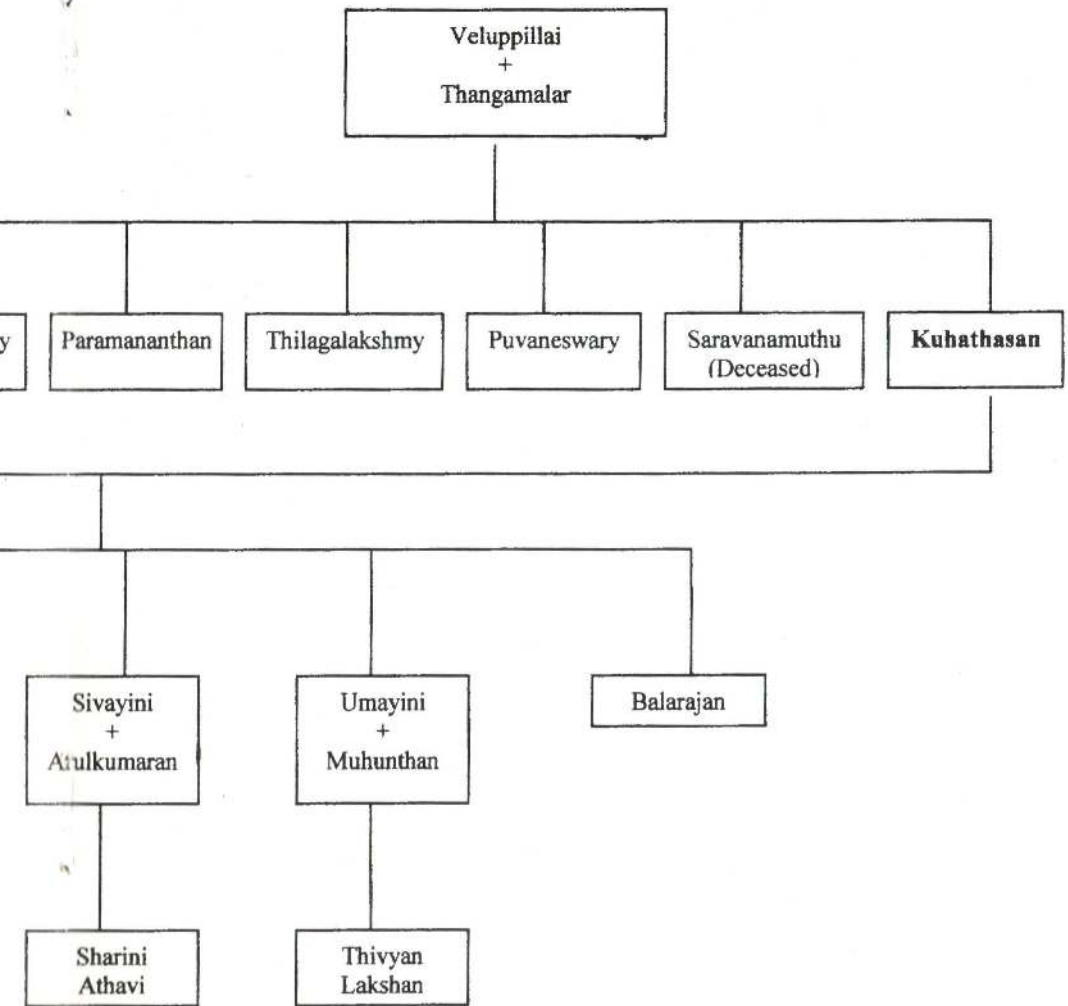
Sri Nalini and her loving dearly beloved husband Kuhathasan are first cousins and destiny had written its verdict long ago. My beloved sister Maheswary – Nalini's mother was well known in our family circles for haywire proposals and living in the clouds on occasions in spite of the fact of her being a practical matter of fact woman.

Kuhathasan a government surveyor was living in the surveyor's canvas tent camp in the Anuradhapura District. One day while returning on his bicycle to his camp was bitten by a Viper. Fortunately his labourers ran hither, thither and brought a local snake bite specialist who attended on him within hours. Brothers, brother-in-laws, uncles rushed to his camp and brought him to our own well known snake bite specialist

FAMILY TREE

FAMILY TREE

Koddady Sittampalam Master who kept him under his very special care for a fortnight in his own home and Kuhathasan was fully cleared of the snake poison.

This was at a time when Kuhathasan was not yet married to Nalini – but there was no going back on the proposed marriage. As I said earlier my beloved sister took a very solemn vow that she'll have the wedding performed at our famous Nainathivu Nagapooshani Amman temple famous for its association with cobras. In the Sinhala language the Island is known as Nagadeepa and a Buddhist temple is built and administered there.

Fortunately as her luck would have it, I was employed in the P.W.D., Jaffna District. So is it too much to say that my sister Maheswari's vow was fulfilled to the minutest of details.

Between Kuhathasan – a man of no malice or ill will against anyone – and Nalini they have four children three girls and a boy. Each of the girls is a super personality living in all the four corners of the world.

Yalini lives with her medical doctor husband in New Zealand, Sivayini lives in Australia married to a mechanical engineer and Umayini is in England with her civil engineer husband. The only boy Balarajan is a civil engineering student in New Zealand.

As in life so in death Nalini departed from this world without a hue and cry – unbeknown and unsung. She had gone to be with her youngest daughter Umayini in London to be of help to her; had colon disorder and after two surgeries within a week passed away– leaving all of us in the lurch and making us to ponder in all seriousness on life and death.

As she used to often say during the laughing and all consuming happy days – one cannot simply sit and watch life pass by. But one must be vibrant participant and not just a simple onlooker. May the Great and Gracious God in his infinite mercy grant her peace and happiness wherever she has gone.

Nadesmama

Eulogy for Nalini Peri-amma

My name is Rakulan Balendran. I am Nalini Peri-amma's nephew and Vimala Balendran's son.

Since my visits to Sri Lanka during my early childhood I have always known Peri-amma to be a bubbly person with a constant smile on her face.

However it was only later as an adult that I began to appreciate how wonderful a person she truly was. One memory that stands out dates back to when I was in my early 20's and Peri-amma was staying with us in London.

I was installing a stereo system in my car and was having great difficulty fitting one of the speakers into position. Having struggled for about half an hour Peri-amma came outside and calmly asked what I was doing and why I was looking so flustered. I outlined the problem to her, but told her not to worry, thinking that she would not be able to offer any assistance with my complex mechanical conundrum. How wrong was I! She promptly picked up the speaker and showed me how it should be fitted.

To say I was shocked is an understatement!! I certainly did not expect that level of mechanical insight from my Peri-amma or any other lady for that matter!

Now many years later, reflecting back on that memorable incident, I can see not only how practical Peri-amma was but also how open and approachable she was as an individual.

She had a natural ability to connect with people of all ages and at any level, taking a genuine interest in their lives

and helping out in any way she could. She was a truly remarkable lady.

She never asked of others and whilst she never wanted anything of me, I felt honoured yet sad that I could be there to offer my moral support during her last few days in hospital. Being with her in her final hours I noticed that despite our distress and sadness at how ill she was, Peri-amma decided to leave us in the calm and peaceful manner which was typical of her character.

Peri-amma, we will always remember you in that way as a calm, considerate person, and cherish the memories we shared together. You will always have a special place in our hearts and we are all thankful that we knew such a wonderful lady like you ---- My Peri-amma.

I'd now like to say a few words on behalf of my mother:

"Peri-amma, I will be forever grateful for having you as not only my sister, but closest friend. I know nothing or nobody can replace you, but wherever you are please keep smiling as you always have done and I will smile back as I recall all the fond memories we shared together.

I will always miss you but never forget you – Vimma"

Endless memories of Periamma...

I am Nalini Peri amma's niece, daughter of her sister Shakuntala/Chutty Kanagarajah.

The first time I met Nalini Periamma was in the early 90's, she had come to see my Patti (her mother), her sister (my mum) and was also the first time she met my father.

My father was known for his creativity in decorating the house and Nalini Periamma was quick to assist him, she helped him to alter the curtains, arrange the furniture and even helped him with the wall papering and painting !!

Within the first week, my father took Nalini Periamma to one side and asked her " I say, why is your sister not like you? ". This is just one example of her kindness and selfless will to help others and this was to become a recurring theme throughout her life.

As I mentioned, Nalini Periamma was an incredibly gifted individual in artistic creativity and craft work. I had heard many stories from my Patti and my mum about the wonderful paintings and drawings she did in her spare time. She even had the talent of a professional seamstress. At the beginning of every school year my mum would pretend to work in school but would take the credit for having the best and most fashionable school garments; little did everyone know that it was Nalini Peri Amma who had made them. She was infact , the true force behind everyone elses successes.

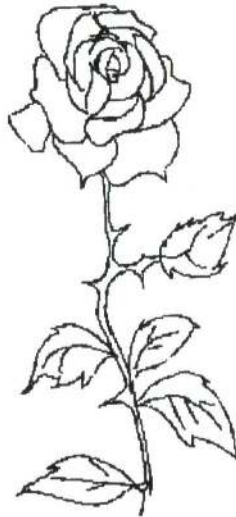
Nalini Periamma fulfilled the role of a sister not only to my mother, Somesan Mama and Vimma Periamma, but she

also to Sabesan mama, Siva mama, Ramana mama and all of her other cousins in Nades Patta's house. She had the utmost respect of all her cousins and friends, even the boisteous Sangaran Chittappa who was known to be a terror in his younger years would go and sit quietly next to Nalini Periamma when she called him.

The list of memories are endless and these will be treasured by all who were fortunate to have know her. Nalini Periamma was the sweetest person and will be truly missed by all those whose lives she touched.

Thank you

Lakshmi

கண்ணீர் அஞ்சலி

உறங்குவது போலும் சாக்காடு - உறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு - இது வள்ளுவர் கூற்று

நளினி மீளாத்துயிலில் ஆழ்ந்திருக்கிறா. ஆனால் நாமோ
ஆறாத்துயரில் அமிழ்ந்திருக்கிறோம்.

அவர் ஒரு பதிபத்தினி. வள்ளுவரும் வாசகியும் போன்று
கணவன் கூப்பிட்ட குரலுக்கு ஓடோடிச்சென்று உதவுவார். அடுப்பில்
சடையல் நடந்து கொண்டிருந்தாலும் அதை உடனே நிறுத்திவிட்டு
கணவனின் குரலுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பவர்.

அவர் ஒரு அஞ்சா நெஞ்சம் கொண்டவர். எதையும் தாங்கும்
இதயம் கொண்டவர். நோய் நொடியென்று ஒரு நாளும் கூறாதவர்.
புன்முறுவலுடன் வருவோரை உபசரித்து அவ்விடத்தைக் கல
கலப்பாக வைத்திருப்பவர்.

அவர் குடும்பத்தின் மூத்த மகள் ஆதலினால் குடும்பத்தின்
சுமைதாங்கி என்றே கூறலாம். அவர் முகம் சுழிக்காமல் கணவன்
விரும்பியவற்றை அவருக்கேற்ற விதத்திலும் மகனுக்கேற்றதை
மகனுக்கேற்ற விதத்திலும் ஏனையோருக்கும் அவர் தம்
சுவைக்கேற்கவும் பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் விதம் விதமாகச்
சமைத்துக் கொடுப்பார். அவ்வை நான் அன்னபூரணி என்பேன்.

அவ்வை எனக்கு 1960ம் ஆண்டிலிருந்தே தெரியும். கொழும்பில்
வெள்ளவந்தையில் ஒரே வீதியில் அண்மித்த வீடுகளில் வாழ்ந்து
வந்தோம். எம் வீட்டு நன்மை தீமைகளுக்கு அவர்களும் அவர்கள்
வீட்டு நன்மை தீமைகளுக்கு நாமும் சென்று பங்கு பற்றி மகிழ்வேம்.
பெரும்பாலும் நண்பர்களாகவே வாழ்ந்தோம்.

1991ம் ஆண்டில் தான் சம்பந்திகளானோம். எனது மூத்த
மகன் வைத்திய கலாநிதி வி.ஜெயக்குமார் என்பவரை அவர்களின்
மூத்த மகள் கு. யாழினி என்பவருக்கு திருமணம் செய்தோம்.

எனக்கும் அவவுக்கும் இடையே 10 வயது வித்தியாசம்.
அதனால் நான் அவ்வை “நளினி” என்றே பெயர் சொல்லி
அழைப்பேன். அவ்வோ “அப்பம்மா” என்று எனது பேரப்பிள்ளைகள்
கூப்பிடுவது போல் கூப்பிடுவா. அப்பம்மா! உங்களுக்கு கடிதம்!
அப்பம்மா உங்களுக்கு தொலைபேசி என்று அவ கூப்பிடுவது இன்றும்
காதில் ரீங்காரம் செய்கிறது.

அவர் ஒரு விளையாட்டுப் போட்டியில் வெற்றி வீராங்கனையாகத் திகழ்ந்து வெற்றிக் கிண்ணமும் சான்றிதழ்களும் பெற்று பலரின் பாராட்டுக்குரியவரானார்.

நளினி எல்லாரிடமும் அன்பாய் பழகுவவர். அதனால் எல்லாரின் இதயத்திலும் இடம்பிடித்து விட்டார். அதனால் நியூசீலாந்து வாழ் தமிழ் மக்கள், அவரின் பூதவுடலை அங்கே கொண்டு வந்து தகனம் செய்தால் என்ன ? நாமும் அவரைக் காணலாம், எம் கவலையைப் போக்கலாம் என்று தாது ஆதங்கத்தை என்னிடம் கூறினர். அதற்கு நானும் அவரின் கிட்டிய உறவினர்கள் பலர் அங்கு இருப்பதால் இலண்டனில் தான் இறுதிக்கிரியை நடக்கும் என்றேன். அதை ஏற்றுக்கொண்டனர்.

இம்மாதம் நியூசீலாந்து திரும்புவதாக எமக்குக் கூறிச் சென்றா. அவரைப் பார்க்கச் சென்ற கணவரும் “ நான் திரும்பும் போது நளினியைக் கூட்டி வருவேன்” என்று ஆணித்தரமாகக் கூறிச் சென்றார். அது நடக்கவில்லை. நினைப்பதெல்லாம் நடந்து விட்டால் இறைவன் ஏதுக்கடி என்பது போல் யாவும் முடிந்து விட்டது.

வாய்க்கு ருசியாய் சமைத்துத்தந்த நளினிக்கு நாம் அவளுக்கு வாய்க்கரிசி போடத்தான் கிடைத்தது. இது எம் நெஞ்சத்தைக் குலுங்க வைத்தது.

“நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்

பெருமை உடைத் திவ்வுலகு”

இதற்கேற்ப இவர் உடலால் பிரிந்தாலும் எம் எல்லோர் உள்ளத்திலும் நிரந்தர இடம் பிடித்து விட்டார். அவளுக்கு எமது கண்ணீர் அஞ்சலி.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி
சம்பந்தி திலகம் விவேகானந்தன்

சகலகலாவல்லி நளினி குகதாசன் அவர்கள்

நளினி குகதாசன் அவர்களின் மறைவு கேட்டு வேதனையும் துன்பமும் அடைந்த சக முதியோர் அங்கத்தவர்களின் கண்ணீர் அஞ்சலி

தன் உயிரினும் மேலான கணவனையும், தன் உயிரைக் கொடுப்பது போன்ற நிலையில் பெற்றெடுத்த மக்கள் செல்வங்களையும் உடன் பிறந்தோர் உற்றார் உறவினர் போன்றோரையும் ஈற்றில் வயது முதிர்ந்தோர்களையும் விட்டுப் பிரிந்து வானத்தில் சிறகடித்துப் பறந்து விட்டார்.

எந்த விடயத்தையும் மனம் கோணாது செய்து முன்னின்று செய்து முடிக்கும் சகலகலாவல்லி நம் மத்தியில் இல்லை.

இறைவன் வைத்த நேர்முகப்பரீட்சையில் சித்தியடைந்து இறைவனடி சேர்ந்து விட்டார்.

அந்தத் தாயாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

Members of the Shakthi Senior Incorporated
Auckland,
New Zealand

Appreciation from Shakthi Seniors

The untimely demise of our much loved member, Mrs. Sri Nalini Kuhathasan in the United Kingdom, has brought deep shock and profound grief to the members of Shakthi Seniors Inc.

She was a live wire of our Association. She was very friendly and took part in the activities of the association with utmost zeal. She also served on the Committee and contributed, in no small measure to the well being of Shakthi Seniors Inc. She was always there to give a helping hand when needed, which she did with a smile. We are going to feel her absence in the days ahead.

May her soul rest in peace. We share the grief on this great loss with her loving husband Mr. V.Kuhathasan, President of our Association.

Members of the Shakthi Seniors Incorporated
Auckland,
New Zealand.

New Zealand Tamil Senior Citizens' Association Inc.

3 WORLEY PLACE, ST. JOHNS PARK, AUCKLAND 1072. NEW ZEALAND

My heart goes out to the family of Kuhathasan, relatives, friends, and for the NZ Tamil Senior Citizens' Association members who are grieving with the family

Late Sri Nalini Kuhathasan has been an active member of our association since joining in early 2005 on arrival to reside in Auckland.

We seniors admired her smart personality and the way she presents her self. Her jovial nature brought laughter and happiness among our members. This made her to mingle with each and every members closely. Our members will remember her as a happy and joyful person

She regularly attended association meetings, cultural activities, participated in physical fitness and sports meets. She was always in the fore front to support our activities.

The news of her sudden illness, surgery and death was a shock to all our members on her holiday abroad in UK. We are saddened that we have lost a supportive member.

Her absence will be deeply felt at our meetings and functions.

We pray for her soul to rest in peace.

S K Thuraisundaram QSM, JP.

President

NZ TSCA

September 2009

IN MEMORIAM

It is with deep sense of sadness that I write about Mrs.Sri Nalini Kuhathasan who passed away quite unexpectedly after surgery in the United Kingdom on the 22 August 2009

My wife and self had the privilege to associate with Mr. and Mrs. Kuhathasan as members of the New Zealand Tamil Senior Citizens Association, where she made a mark in every thing she did.

She was an active participant in the sports meets conducted by the Association and won the ladies champion trophy for the year 2007.

Her majestic look, smiling face, humbleness earned her the admiration and respect from all. It has been said that she is so meticulous, methodical, organised and flawless in what ever she did.

It pains all who knew her and associated with her, to accept that Mrs.Sri Nalini Kuhathasan is no more at a time when she is most needed by her husband, children, sons-in-law, grand children and all those who were near and dear to her. It is very hard for them to come to terms with her sudden and irretrievable loss. May God give them the courage to overcome this tragic loss and move forward.

All worldly possessions are only for a moment of time. We came withnothing and we depart with nothing leaving fragrant memories for the living.

P. Kumarasamy
(A Family friend)

கண்ணீர் அஞ்சலி

கூடிவந்த துணைக்கு மனைவியென்றும்
தேடிவந்த உறவிற்கு மாமியென்றும்
அன்புடைப் பிள்ளைகளுக்கு அம்மாவென்றும்
அருமையான பேரர்களுக்குப் பேத்தியென்றும்
வந்த இடத்து உறவுகளுக்கு அன்ரியென்றும்
அந்தந்த உறவுகளுக்கு அதுவதுவாய் நீரிருந்தீர்

நெற்றியிலே சாற்றிய நிறை திருநீறும்
வெற்றித் திலகம்போல் நடுவேசெங் குங்குமமும்
பற்றிய கொள்கையிலே உறுதியும் கொண்ட நீர் - ஆனால்
சுற்றி நிற்கும் சொந்தங்களைவிட்டுச் சென்றதேன்?

விளையாட்டில் நீரொரு வீராங்கனை
காரியத்தில் நீரொரு கடமைவாதி
நோய்களே நெருங்காத நீரொரு சுகதேகி - ஆனால்
காலன் மட்டும் எப்படியும்மைக் காவிச் சென்றான்?

பொய்யான செய்தியொன்று அதிரவைத்தது
மெய்யாக இருக்காதென மனங்கள் சொல்லியது
மீளாத துயிலுக்குள் நீர்சென்றுவிட்டாய் - ஆனால்
மாளாத உமது நினைவுகள்மட்டும் எம்முடன்விட்டுச் சென்றீர்

நியுசிலாந்து நட்புறவுகள்

எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்

எங்கள் ஸ்ரீ நளினி குகதாசன் அவர்களின்
மறைவுச்செய்தி அறிந்து நேரில் வருகை தந்து
எமது துயரில் பங்கு கொண்டவர்களுக்கும்,
பூகோளம் பூராய் இருந்து தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு
கொண்டோருக்கும், இரங்கல் மடல்கள் அனுப்பியோருக்கும்,
மலர் வளையங்கள் சாத்தியோருக்கும்,
இறுதிக்கிரியைகளில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும்,
மற்றும் பல்வேறு வழிகளில் உதவி புரிந்தவர்களுக்கும்
எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத்
தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

அன்புடன்

கணவர், மக்கள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்

